

Nota Lokale Heffingen 2016

Datum: 9-9-2016
Status: Versie Raad
Team: Strategisch Financieel Advies
Opgesteld door: K. Deutekom

Inhoudsopgave

1.	Inleiding	1
1.1	Aanleiding	1
1.2	Doelstelling	1
1.3	Leeswijzer	1
2.	Wet- en regelgeving van gemeentelijke heffingen	3
2.1	Wettelijke kader	3
2.2	Bevoegdheden	4
2.3	Lokale heffingen	5
2.4	Wet Waardering Onroerende Zaken	6
2.5	Laatste ontwikkelingen	8
3.	Het pakket aan gemeentelijke heffingen	9
3.1	Onroerendezaakbelastingen	9
3.2	Precariobelasting	10
3.3	Reclamebelasting	10
3.4	Hondenbelasting	11
3.5	Toeristenbelasting	11
3.6	Afvalstoffenheffing	11
3.7	Rioolheffing	14
3.8	Leges	16
3.9	Parkeerbelasting	17
3.10	Lijkbezorgingsrechten	19
3.11	Overige heffingen	21
3.12	Opbrengst leges en belastingen	22
3.13	Lokale lastendruk	22
4.	Heffing en invordering van gemeentelijke heffingen	23
4.1	Wijze van heffing	23
4.2	Betaling van een aanslag	23
4.3	(Dwang) invordering	24
4.4	Betalingsregeling / Uitstel van betaling	24
4.5	Oninbaar verklaren	25
4.6	Kwijtschelding	25

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Artikel 212 van de Gemeentewet verplicht gemeenten tot het opstellen van regels op het gebied van beleid, beheer en inrichting van de financiële organisatie. Voor de gemeente Diemen zijn deze vastgelegd in de 'Financiële verordening gemeente Diemen 2015'. In deze verordening is onder andere geregeld dat het college per raadsperiode een Nota Lokale Heffingen (verder nota) aanbiedt aan de gemeenteraad.

1.2 Doelstelling

Het doel van de nota is om een actueel overzicht van en de stand van zaken rondom de gemeentelijke belastingen, heffingen en rechten te geven.

In de 'Financiële verordening gemeente Diemen 2015' is opgenomen dat de nota tenminste de beleidsuitgangspunten omtrent het berekenen van de diverse tarieven bevat.

De nota bevat een overzicht van de wet- en regelgeving omtrent de lokale heffingen en van de uitvoering rondom de heffing en invordering van de lokale heffingen.

Een ander belangrijk doel van deze nota is de raad handvatten te geven voor de sturing op de lokale lastendruk. Per belastingsoort worden de sturingsmogelijkheden van de raad vermeld. Ook is per belastingsoort het huidige beleid opgenomen.

Voor deze nota is de begroting 2017 als uitgangspunt genomen omdat deze de meest recente gegevens bevat.

Naast de nota wordt u elk jaar via de paragraaf lokale heffingen in de begroting en de jaarrekening geïnformeerd over de meest actuele ontwikkelingen. De daadwerkelijke sturing vindt ook plaats bij vaststelling van de begroting. Afhankelijk van het geactualiseerde meerjarenperspectief kan de raad sturing geven aan de lokale lastendruk. Bij de vaststelling van de belastingverordeningen (raadsvergadering december) worden de tarieven daadwerkelijk vastgesteld.

1.3 Leeswijzer

Hoofdstuk 2 geeft een beschrijving van de wet- en regelgeving rondom de gemeentelijke heffingen, gevolgd door een toelichting op deze heffingen in hoofdstuk 3.

Tot slot wordt in hoofdstuk 4 ingegaan op de wijze van heffen en invorderen.

2. Wet- en regelgeving lokale heffingen

2.1 Wettelijke kader

Het gemeentelijk belastinggebied is begrensd. In de Grondwet is opgenomen dat de wet bepaalt welke belastingen door een gemeente kunnen worden geheven. Deze wet is de Gemeentewet. In hoofdstuk XV van deze wet zijn de bepalingen over gemeentelijke belastingen opgenomen.

Gemeenten zijn niet verplicht om van (al) hun heffingsmogelijkheden gebruik te maken. De belangrijkste wettelijke beperkingen betreffen het aantal belastingen en rechten dat door de gemeente mag worden geheven, en het verbod op heffen naar draagkracht. Het te betalen bedrag van een gemeentelijke heffing mag niet afhankelijk worden gesteld van inkomen, winst of vermogen. Dit wil zeggen dat het voor gemeenten niet is toegestaan om door middel van belastingverordeningen inkomenspolitiek uit te voeren. Bij de rechten die worden geheven, mag (met uitzondering van de vermakelijkhedenretributie) geen winst worden gemaakt. Een kostendekkendheid van maximaal 100% is het uitgangspunt van de wettelijke regeling.

Verder is in de Gemeentewet opgenomen dat voor de heffing en invordering van de gemeentelijke heffingen de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) en de Invorderingswet 1990 (IW) van toepassing zijn.

Naast wet- en regelgeving zijn ook de algemene beginselen van behoorlijk bestuur van belang bij de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen.

De belangrijkste beginselen van behoorlijk bestuur zijn: het zorgvuldigheidsbeginsel, het verbod op “détournement de pouvoir” (gebruik maken van een bevoegdheid voor een ander doel dan waarvoor die bevoegdheid is gegeven), het evenredigheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel en het vertrouwensbeginsel.

Op grond van de Gemeentewet kan een gemeente de volgende belastingen en rechten heffen:

- onroerendezaakbelastingen (artikel 220);
- belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten (artikel 221);
- baatbelasting (artikel 222);
- forensenbelasting (artikel 223);
- toeristenbelasting (artikel 224);
- parkeerbelastingen (artikel 225);
- hondenbelasting (artikel 226);
- reclamebelasting (artikel 227);
- precariobelasting (artikel 228);
- rioolheffing (artikel 228a);
- rechten, waaronder leges en lijkbezorgingsrechten (artikel 229);

Op grond van de Wet Milieubeheer en de Wet op de Bedrijveninvesteringszones kunnen geheven worden:

- afvalstoffenheffing en reinigingsrechten (artikel 15.33 Wet Milieubeheer, artikel 219 en 229 Gemeentewet);
- BIZ-bijdrage (artikel 1 Wet op de Bedrijveninvesteringszones, artikel 219 Gemeentewet).

2.2 Bevoegdheden

In de algemene bepalingen van de Gemeentewet is opgenomen dat de gemeenteraad besluit tot invoeren, wijzigen of afschaffen van een gemeentelijke belasting door het vaststellen van een heffingsverordening.

Wanneer de gemeenteraad besluit om een belasting te gaan heffen dan zal zij hiervoor een heffingsverordening moeten vaststellen. De raad heeft daarnaast de bevoegdheid om het vaststellen van de verordeningen betreffende de afvalstoffenheffing, de parkeerbelastingen, de precariobelasting en rechten over te dragen aan het college. In Diemen wordt van deze bevoegdheid geen gebruik gemaakt.

Op basis van artikel 10 van de legesverordening geeft de raad een beperkte overdracht van de bevoegdheid aan het college. Het college is bevoegd tot wijziging van de legesverordening als er sprake is van:

1. een zuiver redactionele wijziging of
2. als rijksregelgeving wijzigt
 - a. waarvan de implementatieperiode na bekendmaking in het Staatsblad of de Staatscourant korter is dan drie maanden,
 - b. én die tariefbepalingen betreft waarbij een rijkskostendeel onderdeel uitmaakt van het tarief of waarvoor krachtens een wet een (maximum)tarief is gesteld,
 - c. én de raad zelf al niet rekening heeft gehouden met deze wijzigingen.

U kunt hier bijvoorbeeld denken aan de maximumtarieven voor reisdocumenten die officieel bekend worden gemaakt in december, terwijl de gemeenteraad de legesverordening heeft vastgesteld in november. Het college is dan bevoegd om deze tariefswijzigingen vast te stellen.

De uitvoering van de (heffings-)verordeningen is een taak van het college. In de Gemeentewet is geregeld dat de uitvoering van de heffing en invordering van belastingen ligt bij de door het college aangestelde gemeenteambtenaar. Voor het heffen (het opleggen van aanslagen) wordt een heffingsambtenaar aangesteld en voor de invordering van de belastingen een invorderingsambtenaar.

Het college heeft hiertoe de volgende ambtenaren aangewezen:

Verordening	Heffingsambtenaar	Invorderingsambtenaar
Wet waardering onroerende zaken	Teamleider Belastingen Amstelveen	
Onroerende zaakbelasting	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen
Rioolheffing	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen
Afvalstoffenheffing (exclusief grof vuil)	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen
Afvalstoffenheffing -> grofvuil (artikel 4.3 van de verordening)	Afdelingsmanager Ruimtelijk Beheer	Afdelingshoofd Financiën, Duo+
Hondenbelasting	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen

Verordening	Heffingsambtenaar	Invorderingsambtenaar
Reclamebelasting	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen
Toeristenbelasting	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen
Precariobelasting	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen
Legesverordening Titels 1 en 3 met bijbehorende tarieventabel	Afdelingsmanager Publiekszaken	Teamleider Financiën, Duo+
Legesverordening Titels 1 en 3 met bijbehorende tarieventabel	Afdelingsmanager Ruimtelijke Ontwikkeling	Teamleider Financiën, Duo+
Marktgeden	Afdelingsmanager Ruimtelijke Ontwikkeling	Afdelingshoofd Financiën, Duo+
Lijkbezorgingsrechten	Teamleider Belastingen Amstelveen	Teamleider Belastingen Amstelveen
Parkeerbelasting	Directeur en parkeercontroleurs van P1 On Street BV.	Teamleider Belastingen Amstelveen

2.3 Lokale heffingen

De lokale heffingen kunnen in drie categorieën worden verdeeld:

- *Belastingen*
Belastingen zijn limitatief opgesomd in de Gemeentewet. Tegenover een belasting hoeft geen rechtstreekse individuele tegenprestatie van de overheid te staan. Belastingen zijn onder andere de onroerendezaakbelastingen (OZB), hondenbelasting en toeristenbelasting. De opbrengst van belastingen gaat naar de algemene middelen van de gemeente. Deze opbrengst is dus vrij aanwendbaar door de gemeente.
- *Bestemmingsheffingen*
Bestemmingsheffingen zijn belastingen die dienen ter bestrijding van specifieke kosten. Er is een verband tussen de heffing en het profijt voor de groep belastingplichtigen. Er hoeft bij de bestemmingsheffing geen concreet bewezen dienst tegenover de heffing te staan. De geraamde opbrengsten van deze heffingen mogen niet hoger zijn dan de geraamde kosten. Voorbeelden hiervan zijn de afvalstoffenheffing en de rioolheffing.
- *Rechten (of retributies)*
Een recht is een betaling die de gemeente krachtens algemene regels vordert ter zake van een concreet bewezen dienst. De geraamde opbrengst mag niet uitgaan boven de geraamde kosten en de opbrengst mag uitsluitend gebruikt worden voor het doel waarvoor de rechten zijn ingesteld. Uit artikel 229b van de Gemeentewet blijkt dat de tarieven van rechten zodanig moeten worden vastgesteld dat de baten niet uitgaan

boven de lasten. Het gaat hier om de geraamde opbrengsten en de geraamde kosten. Dit betekent dat voor het beoordelen van de kostendekkendheid dient te worden uitgegaan van gegevens uit de begroting en niet uit de jaarrekening. In hoofdstuk 2 zal bij de heffingen waarop dit van toepassing is, de kostendekkendheid worden toegelicht.

In Diemen heeft de gemeenteraad op 17 december 2015 de volgende heffingsverordeningen vastgesteld:

- ❖ Verordening onroerendezaakbelastingen 2016;
- ❖ Verordening rioolheffing 2016;
- ❖ Verordening afvalstoffenheffing 2016;
- ❖ Verordening hondenbelasting 2016;
- ❖ Verordening precariobelasting 2016 met tarieventabel;
- ❖ Verordening reclamebelasting 2016 met tarieventabel;
- ❖ Verordening marktgelden 2016 met tarieventabel;
- ❖ Verordening toeristenbelasting 2016
- ❖ Verordening lijkbezorgingsrechten 2016 met tarieventabel;
- ❖ Verordening leges 2016 met tarieventabel;
- ❖ Verordening parkeerbelastingen met tarieventabel.

Voor 2017 is in de begroting 2017 het voorstel gedaan de reclamebelasting af te schaffen.

2.4 Wet Waardering Onroerende Zaken (Wet WOZ)

Op basis van de Wet WOZ bepaalt de gemeente jaarlijks de waarde van de onroerende zaken binnen haar gebied. De Wet WOZ stelt regels voor deze waardebepaling. Eén van de belangrijkste uitgangspunten is dat gegevens continu en goed worden geregistreerd, zodat de juiste waarde in het economisch verkeer kan worden bepaald.

De uitvoering van de Wet WOZ is een taak van het college. In de Wet WOZ is geregeld dat de uitvoering bij de door het college aangestelde gemeenteambtenaar ligt. De uitvoering van de wet WOZ hebben wij sinds 1 januari 2013 uit handen gegeven aan het samenwerkingsverband Gemeentebelastingen Amstelland.

Om te controleren of de gemeente de regels van de Wet WOZ en de daarvoor noodzakelijke werkzaamheden correct uitvoert, is de Waarderingskamer ingesteld. Deze instantie voert bij gemeenten verschillende onderzoeken en inspecties uit. In rapporten informeert zij het college over de resultaten van de onderzoeken en doet zonodig aanbeveling tot verbetering. Op basis van de onderzoeken beoordeelt de Waarderingskamer of de gemeente aan het begin van het jaar de nieuwe WOZ-waarden bekend mag maken.

Deze informatie, evenals de toezichtresultaten, worden door de Waarderingskamer op hun website bekendgemaakt (www.waarderingskamer.nl) en zijn voor iedereen toegankelijk. De uitvoering van de Wet WOZ van de gemeente Diemen is als goed beoordeeld. Binnen de oordeelscategorieën is dit de hoogste waardering voor een gemeente. De kwalificatie 'goed' is van toepassing op een gemeente die WOZ-taxaties van goede kwaliteit levert en daarnaast op alle onderdelen van het WOZ-werkproces voldoet aan de gestelde kwaliteitseisen. Ook heeft de gemeente voldoende maatregelen getroffen voor adequate aansturing en kwaliteitsbeheersing van de werkzaamheden.

De gemeente levert de WOZ-waarden aan de Belastingdienst, het Waterschap en via het CBS aan het Ministerie van Financiën.

De Belastingdienst gebruikt de waarde voor het bepalen van het eigenwoningforfait voor de inkomstenbelasting. Ook voor de Successiewet en de Wet op de vennootschapsbelasting wordt de WOZ-waarde gebruikt.

Waternet gebruikt de waarde voor het heffen van watersysteemheffing.

Het Ministerie van Financiën gebruikt de waardegegevens om de belastingcapaciteit van de gemeente te kunnen vaststellen en daarmee de korting op de Algemene Uitkering uit het Gemeentefonds.

Er bestaat dus een relatie tussen de WOZ en de algemene uitkering. De algemene uitkering wordt over de gemeenten verdeeld door verdeelmaatstaven die verschillen in kosten weergeven, maar ook verschillen in belastingcapaciteit. De belastingcapaciteit is een afgeleide van de waarde van de onroerende zaken. Gemeenten met hoog gewaardeerd onroerend goed ontvangen een lagere algemene uitkering dan vergelijkbare gemeenten met minder waardevol onroerend goed.

Ook de gemeente zelf gebruikt de waarde, namelijk om de heffingsgrondslag voor de OZB te kunnen bepalen.

Basisregistratie WOZ

Basisregistraties bevatten gegevens van burgers, bedrijven en instellingen die intensief door overheidsorganisaties gebruikt worden. Het zijn registraties waarin de kwaliteit van de gegevens wordt gewaarborgd. Kenmerk van het stelsel is dat alle registraties op elkaar aansluiten.

De WOZ-waarde is sinds januari 2009 opgenomen in het stelsel van basisregistraties, de basisregistratie WOZ. In de Basisregistratie WOZ vormen de WOZ-waarde en de daarmee samenhangende gegevens, zoals het WOZ-object en de belanghebbende, de basis van de registratie. Bij een basisregistratie hoort dat de gegevenslevering aan geautoriseerde afnemers van het waardegegeven wordt gemoderniseerd. Van de periodieke uitwisseling van bestanden wordt overgestapt op berichtenverkeer. Dit berichtenverkeer gaat lopen via de zogenoemde Landelijke Voorziening WOZ (LV WOZ). Per 31 december 2015 zijn wij aangesloten op de LV WOZ. De LV WOZ wordt ook gebruikt om het Loket voor openbare WOZ-waarden van woningen te vullen.

Ook de volgende basisregistraties zijn van belang:

- *Basisregistratie Adressen en Gebouwen (BAG)*

De BAG is een registratie waarin gemeentelijke basisgegevens over alle gebouwen en adressen in Nederland zijn verzameld. Het Kadaster beheert de Landelijke Voorziening BAG en stelt de gegevens beschikbaar aan overheden, bedrijven, instellingen en burgers.

De WOZ-gegevens zijn gebruikt om het BAG-bestand op te bouwen. Na de aansluiting is het belangrijk dat de relatie tussen de BAG en WOZ-gegevens behouden blijft, de zogenoemde BAG-WOZ koppeling.

Een van de voordelen van op elkaar afgestemde BAG- en WOZ-registraties en BAG- en WOZ-werkprocessen is de positieve invloed op de kwaliteit van de objectkenmerken.

Niet alleen de WOZ-processen (bijvoorbeeld marktanalyse en bezwaarbehandeling) leiden tot signalen over mogelijke onjuistheden in de geregistreerde gegevens, maar ook terugmeldingen door andere gebruikers helpen daarbij.

- *Basisregistratie Kadaster (BRK)*

De BRK bevat informatie over percelen, eigendom, hypotheek, beperkte rechten (zoals recht van erfpacht, opstal en vruchtgebruik) en leidingnetwerken. Daarnaast staan er kadastrale kaarten in met perceel, perceelnummer, oppervlakte, kadastrale grens en de grenzen van het rijk, de provincies en gemeenten.

Tot 1 januari 2016 ontving de gemeente de kadastrale mutaties in de vorm van een maandelijks bestand (Massale Output AKR: MO). Net als bij de andere basisregistraties past het werken met maandelijks mutatiebestanden niet meer in het concept van actuele, gekoppelde basisregistraties. Het Kadaster levert daarom nog uitsluitend in de vorm van mutatieberichten. Dit wordt de BRK-levering genoemd. Op dit moment wordt de gemeentelijke software aangepast voor de BRK-levering.

- *Basisregistratie Personen (BRP)*
De BRP bevat de persoonsgegevens over alle ingezetenen van Nederland en over personen die niet in Nederland wonen (of hier slechts kort verblijven), maar die wel een relatie hebben met de Nederlandse overheid, de 'niet-ingezetenen'.
- *Basisregistratie Handelsregister (HR)*
In het Handelsregister registreert de Kamer van Koophandel de gegevens van ondernemingen en rechtspersonen. Ook andere organisatie die deelnemen aan het economisch verkeer staan in dit register.

2.5 Laatste ontwikkelingen

Herziening belastingstelsel

Na het verschijnen van het rapport 'Taakgericht Heffen' in maart 2010 bleef het in de landelijke politiek tot 2014 stil rond het lokale heffingsgebied. De toenmalig staatssecretaris van Binnenlandse Zaken wilde de uitkomsten van het rapport leidend laten zijn bij eventuele aanpassingen van het decentrale belastingstelsel.

In september 2014 heeft de staatssecretaris van Financiën Eric Wiebes de Tweede Kamer geïnformeerd over de ambities die het kabinet heeft met een herziening van het belastingstelsel. Het kabinet beoogt met de stelselherziening een aantal doelen: een minder complex stelsel en de werkgelegenheid en de economische groei bevorderen.

Als één van de keuzes om de doelen te bereiken noemt de staatssecretaris de uitbreiding van het gemeentelijk belastinggebied. Bij de grotere rol die gemeenten na de drie decentralisaties spelen past meer ruimte om zelf belastingen te heffen. Een verruiming van het decentrale belastinggebied komt ook tegemoet aan een reeks van aanbevelingen op dit terrein (commissie Eenhoorn: advies stuurgroep verkenning decentraal belastinggebied, OESO territorial reviews: Netherlands, CPB, vervolgrapportage decentralisaties in het sociale domein).

Wanneer gemeenten meer eigen inkomsten hebben is een lagere uitkering uit het gemeentefonds mogelijk. Het Rijk krijgt hierdoor ruimte om de belasting op arbeid verder te verlagen. Ook zoekt het kabinet naar een model met een evenwichtige verdeling van de lasten en een geloofwaardige, democratische verankering van gemeentelijk kostenbewustzijn.

Nadat op 18 november 2015 de Tweede Kamer heeft ingestemd met het wetsvoorstel Belastingplan 2016, heeft ook de Eerste Kamer op 22 december 2015 met het voorstel ingestemd. De wet is ingegaan op 1 januari 2016. Het Belastingplan 2016 staat in teken van belastingverlaging. De lasten op arbeid worden verminderd. Daarnaast zal het kabinet een aantal aanvullende maatregelen nemen.

Eén van deze maatregelen heeft betrekking op de verruiming van het gemeentelijk belastinggebied. Hierover geeft het kabinet aan dat zij voor de zomer van 2016 komt met een voorstel om vanaf 2019 een verschuiving van de inkomstenbelasting naar het gemeentelijke belastinggebied te realiseren van € 4 miljard. Kernpunten van het voorstel zijn de verruiming van het gemeentelijke belastinggebied en een gelijktijdige verlaging van de inkomstenbelasting, zoals geadviseerd door de Commissie Rinnooy Kan ('Bepalen betekent betalen'). Dit wordt op zodanige wijze vorm gegeven dat deze maximaal koopkrachtneutraal uitpakt voor burgers, de inkomensverdeling zoveel mogelijk intact laat en tegelijkertijd leidt tot minimaal 15.000 tot 20.000 extra banen.

Randvoorwaarden bij deze verschuiving tussen inkomstenbelasting en gemeentelijke belastingen zijn dat gemeenten geen inkomenspolitiek gaan bedrijven, dat voorkomen wordt dat lasten eenzijdig afgewenteld worden op specifieke groepen, dat het stelsel goed uitvoerbaar is en de totale lastendruk (Rijk plus lokale overheden) gelijk blijft. Ook de wijze van heffen wordt hierbij betrokken. Onderdeel van het ontwerp kan zijn dat een aantal kleine gemeentelijke belastingen wordt afgeschaft.

3. Het pakket aan gemeentelijke heffingen

3.1 Onroerendezaakbelastingen

Algemeen

Op grond van artikel 220 van de Gemeentewet kunnen gemeenten onroerendezaakbelastingen (OZB) heffen. De OZB is een zogenaamde algemene belasting, er is geen relatie tussen de heffing en een bepaalde taak of verleende dienst van de gemeente. De opbrengsten van de OZB komen ten goede aan de algemene middelen.

Grondslag

De OZB bestaan uit twee belastingen: een eigenarenbelasting en een gebruikersbelasting.

- *Eigenarenbelasting*
Deze belasting wordt in beginsel opgelegd aan degene die bij het begin van het kalenderjaar (1 januari) van een onroerende zaak het genot heeft krachtens eigendom, bezit of beperkt recht.
- *Gebruikersbelasting*
De gebruikersbelasting wordt opgelegd aan degene die bij het begin van het kalenderjaar een onroerende zaak die niet in hoofdzaak tot woning dient, al dan niet krachtens eigendom, bezit, beperkt recht of persoonlijk recht gebruikt. Hierbij hoeft echter geen sprake te zijn van feitelijk gebruik. Het ter beschikking houden van een onroerende zaak levert ook al gebruik op. Ook in het geval van het laten bouwen van een onroerende zaak is sprake van gebruik. De gegevens voor het gebruik van een zogenoemde niet-woning worden verkregen via de eigenaar of via inschrijving in de Kamer van Koophandel.

De OZB zijn tijdstipbelastingen. Dit betekent dat voor het bepalen van de belastingplicht de situatie op 1 januari van een belastingjaar geldt. Veranderingen in deze situatie, zoals de verkoop van een onroerende zaak of een verhuizing, hebben geen invloed op de belastingheffing. Andersom betekent dit ook dat voor een onroerende zaak die na 1 januari wordt gekocht of in gebruik wordt genomen, pas met ingang van het volgend jaar OZB betaald hoeft te worden.

Berekening van de aanslagen OZB

De aanslagen OZB worden berekend naar de heffingsgrondslag. Dit is de WOZ-waarde van de onroerende zaak. Voor niet-woningen gelden bepaalde vrijstellingen, zoals kassen en ondergrond kassen die wel in de WOZ-waarde worden betrokken, maar waarover geen OZB mag worden geheven. Vandaar dat voor de berekening van de OZB wordt gesproken over een heffingsgrondslag. Per 1 januari 2009 is het tarief voor de OZB een percentage van de heffingsgrondslag.

Tariefbepaling

In de meerjarenbegroting berekenen we het tarief van de OZB indicatief. In de Kadernota 2017 wordt de indexering bepaald. In de begroting sturen we op de totaalopbrengst van de OZB.

Bij de bepaling van het tarief in de begroting wordt rekening gehouden met:

- de vastgestelde indexering bij de kadernota,
- de WOZ-ontwikkeling van de woningen en niet-woningen
- en de areaalwijzigingen. Ten tijde van het opstellen van de begroting is de WOZ-waardering slechts deels afgerond. Bij de vaststelling van de belastingverordeningen is veelal de taxering wel afgerond en wordt het tarief definitief bepaald.

Sturingsmogelijkheden raad

Aangezien de OZB een algemeen dekkingsmiddel is kan deze ook gebruikt worden als sturingsinstrument om bijvoorbeeld nieuwe beleidsvoorstellen te dekken. Het kan ook zijn dat door autonome ontwikkelingen het begrotingssaldo negatief wordt. In dat geval kan de verhoging van het OZB-tarief als extra dekkingsmiddel worden ingezet.

3.2 Precariobelasting

Algemeen

Gemeenten mogen op grond van art. 228 Gemeentewet precariobelasting heffen voor het hebben van voorwerpen op, onder of boven gemeentegrond. Dit 'hebben' duidt op een zekere duurzaamheid; het plaatsen van een fiets op gemeentegrond voldoet hier dus niet aan. Wat wél voldoet aan dit criteria is bijvoorbeeld het 'hebben' van een terras op of het 'hebben' van kabels en leidingen onder gemeentegrond.

Met name de kabels en leidingen in de gemeentegrond leveren een behoorlijke inkomstenbron op. Al langere tijd is er de politieke wens om deze belasting op kabels en leidingen af te schaffen. Tot op heden is dit er nog niet van gekomen. Er ligt nu een wetsvoorstel tot afschaffing van deze belasting. Het concept wetsvoorstel geeft aan dat de precariobelasting vanaf 2016 niet meer geïndexeerd mag worden en dat de gemeente maximaal 10 jaar hebben om de opbrengsten van de precariobelasting geleidelijk af te laten nemen. In de begroting 2017 is vanaf het begrotingsjaar 2018 jaarlijks een afname van 10% opgenomen. Verwachting is dat het wetsvoorstel nog in 2016 wordt bekrachtigd zodat het vanaf 2017 in werking kan treden.

Grondslag

De grondslag is het aantal kubieke m³ gemeentegrond dat je gebruikt of in geval van leidingen het aantal meters leiding in gemeentegrond. Met name bij de leidingen is de berekening van de grondslag lastig. In het verleden leverden de nutsbedrijven kaarten aan waarmee bepaald kon worden hoeveel kilometer leidingen in de gemeentelijke grond liggen. Tegenwoordig kunnen we met behulp van basisadministraties (Kabels en Leidingen Informatie Centrum, KLIC) en ICT-toepassingen zelf het aantal (kilo)meters bepalen. In 2016 blijkt er een fors verschil (30%) tussen het aantal kilometers opgegeven door de Nutsbedrijven en de door ons bepaalde kilometers. Wij trachten hier in overleg uit te komen. In de begroting 2017 gaan we uit van een hogere opbrengst.

Sturingsmogelijkheden raad

Afhankelijk van het aannemen van het wetsvoorstel zal blijken hoeveel beleidsruimte er is om bijvoorbeeld de geleidelijke afschaffing van de precariobelasting in te vullen.

3.3 Reclamebelasting

Algemeen

Gemeenten zijn op grond van artikel 227 van de Gemeentewet bevoegd om een reclamebelasting in te voeren. Reclamebelasting kan geheven worden voor openbare aankondigingen die zichtbaar zijn vanaf de openbare weg. Deze belasting wordt regelmatig geheven in combinatie met precariobelasting omdat de rechtsgronden van deze twee belastingen dicht bij elkaar liggen. De precariobelasting betreft het hebben van voorwerpen onder, op of boven voor de openbare dienst bestemde gemeentegrond in de heffing. Bij een openbare aankondiging die zich boven gemeentegrond bevindt is er sprake van samenloop van de reclamebelasting en de precariobelasting. Het zijn beiden algemene belastingen met een verschillende rechtsgrond. In Diemen is dit niet het geval.

Grondslag

De grondslag van de reclamebelasting is het aantal vierkante meters waarop de reclame te zien is. Er is vaak onduidelijkheid over het feit of de reclamebelasting wel of niet van de openbare weg gezien kan worden. In de begroting 2017 stelt het college voor de reclamebelasting af te schaffen.

Sturingsmogelijkheden raad

Wanneer de reclamebelasting is afgeschaft is er geen financiële sturing op de opbrengsten. Uiteraard blijven er wel regels voor reclame-uitingen en kan er op die regelgeving gehandhaafd worden.

3.4 Hondenbelasting

Algemeen

Op grond van artikel 226 van de Gemeentewet kan van de houder van een hond hondenbelasting worden geheven. De belasting wordt geheven naar het aantal honden dat wordt gehouden. De hondenbelasting is in beginsel een algemene belasting waarvan de opbrengsten ten goede komen aan de algemene middelen. Bij de hondenbelasting zijn de perceptiekosten relatief hoog. Dit heeft als oorzaak dat over het algemeen de bereidwilligheid tot het doen van aangifte niet groot is. Omdat de inkomsten terugliepen is in 2015 ingezet op handhaving, dit heeft geleid tot extra aanmeldingen van honden. Bovendien geldt in Diemen dat honden een penning krijgen. Dit brengt extra perceptiekosten met zich mee.

Grondslag

Grondslag is het aantal honden of in geval van een kennel een tarief per kennel.

Sturingsmogelijkheden raad

Aangezien hondenbelasting een algemeen dekkingsmiddel is staat het de raad vrij om het tarief te verlagen of te verhogen. Het beleid is jaarlijks een prijsindexering toe te passen. In de begroting 2017 wordt voorgesteld een verlaging van 25% door te voeren.

3.5 Toeristenbelasting

Algemeen

Gemeenten kunnen op grond van artikel 224 van de Gemeentewet toeristenbelasting heffen ter zake van het houden van verblijf binnen de gemeente door personen die niet als ingezetene in de gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens zijn ingeschreven. Deze vorm van belasting lijkt veel op forensenbelasting en is gebaseerd op de profijtgedachte in ruime zin. Een gemeente maakt kosten voor voorzieningen die ook door niet-inwoners (toeristen) worden gebruikt, maar krijgt daarvoor geen vergoeding uit het Gemeentefonds. De opbrengst van de toeristenbelasting is niet bedoeld om de kosten van toeristische voorzieningen te dekken, maar komt ten gunste van de algemene middelen van de gemeente.

Verblijf in toeristische attracties, zoals rondvaartboten en pretparken, valt niet onder de toeristenbelasting. Voor het verblijf in een inrichting tot het geven van vermaak kan wel een gemakkelijkhedenretributie, op grond van artikel 229, lid 1, c van de Gemeentewet, worden geheven. Deze retributie valt onder de wetgeving voor de rechten, maar vormt daar een uitzondering. Een nadere toelichting hierop wordt gegeven onder het kopje 'Rechten'.

Grondslag

Het aantal overnachtingen per persoon vormt de grondslag van de heffing. Dit houdt in dat hotels, maar ook AirBnB of andere Bed and Breakfast ondernemingen een register moeten bijhouden. De toeristenbelasting wordt op basis van het register achteraf geheven.

Sturingsmogelijkheden raad

Ook toeristenbelasting is een algemeen dekkingsmiddel. Het staat de raad vrij om het tarief te verlagen of te verhogen. Het beleid is jaarlijks een prijsindexering toe te passen.

3.6 Afvalstoffenheffing

Algemeen

Op grond van de Wet Milieubeheer heeft de gemeente de plicht ervoor zorg te dragen dat de huishoudelijke afvalstoffen met uitzondering van grove huishoudelijke afvalstoffen worden ingezameld bij percelen waar deze kunnen ontstaan.

Op grond van artikel 15.33 van de Wet Milieubeheer kan de gemeente een heffing instellen om de inzameling van de huishoudelijke afvalstoffen te bekostigen. Deze heffing wordt

geheven van de gebruiker van een perceel waarvoor de gemeente een plicht tot inzameling heeft. Of er daadwerkelijk afvalstoffen worden aangeboden is niet van belang.

Grondslag

De grondslag van deze heffing is niet wettelijk vastgesteld en binnen de grenzen van redelijkheid is de gemeente vrij deze grondslag te bepalen. Voorbeelden hiervan zijn:

- een bedrag per perceel
- een bedrag per perceel met een tariefsdifferentiatie naar het aantal personen per huishouden
- een bedrag per hoeveelheid aangeboden afval. U kunt hierbij denken aan het zogenaamde Diftar, waarbij per huishouden wordt geregistreerd hoeveel afval aangeboden wordt. Hoe meer afval een burger aanbiedt, hoe hoger de afvalstoffenheffing zal zijn.

In Diemen is de heffingsgrondslag een bedrag per perceel met een tariefsdifferentiatie naar het aantal personen per huishouden. De belastingplichtige is de gebruiker van dit perceel. Wij maken onderscheid in een éénpersoonshuishouden en een meerpersoonshuishouden. Voor beide huishoudens is een ander tarief. In 2016 bedraagt het verschil in tarief tussen een éénpersoonshuishouden en een meerpersoonshuishouden € 51,00. In de begroting 2017 wordt voorgesteld dit verschil te vergroten tot € 70,00 zodat een eerlijkere verdeling van de kosten ontstaat.

Vanuit de BRP worden de gegevens verkregen over de samenstelling van een huishouden. De afvalstoffenheffing is een zogenaamde tijdvakheffing. Dit betekent dat een aanslag afvalstoffenheffing per jaar wordt opgelegd. Indien in de loop van het belastingjaar de belastingplicht wijzigt, wordt de belastingplicht herberekend naar het aantal volle maanden waarvoor de afwijkende belastingplicht geldt.

Bedrijven en niet-commerciële instellingen (verenigingen, scholen) zijn zelf verantwoordelijk voor het afvoeren van bedrijfsafval, dit kan niet via de gemeente.

Kostendekkendheid

Vanwege het karakter van de afvalstoffenheffing als bestemmingsheffing mag er op deze heffing geen kostendekking groter dan 100% zijn.

Het uitgangspunt in Diemen is de kosten van de afvalinzameling voor 100% te dekken door de opbrengst van de afvalstoffenheffing.

Toegerekende kosten

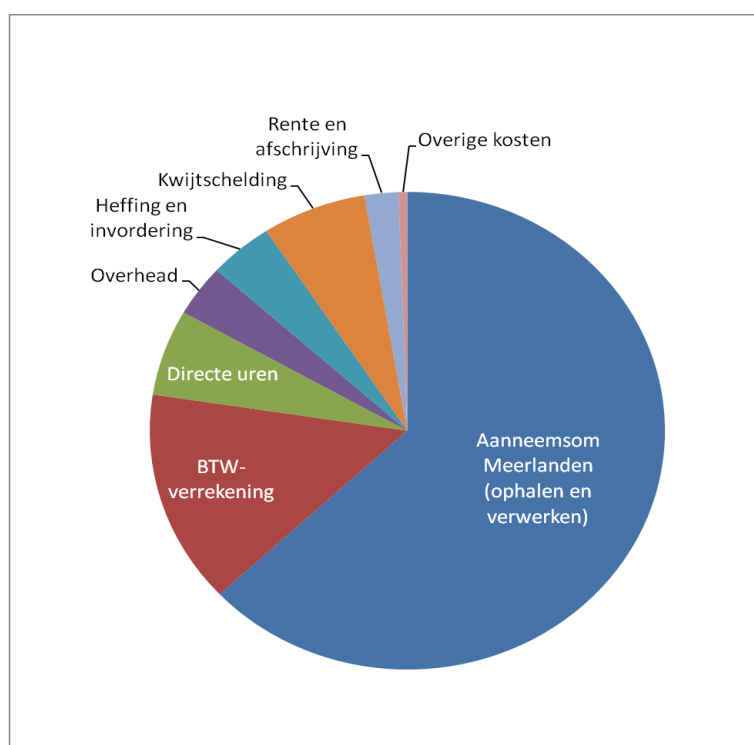
Kosten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Aanneemsof Meerlanden (ophalen en verwerken)	-2.393	-2.588	-2.390	-2.402	-2.867	-3.182	-3.437
BTW-verrekening	-661	-537	-537	-550	-550	-550	-550
Directe uren	-203	-252	-224	-222	-220	-220	-220
Overhead	-102	-126	-112	-133	-131	-131	-131
Heffing en invordering	-295	-220	-154	-154	-154	-154	-154
Kwijtschelding	-288	-245	-288	-250	-250	-250	-250
Rente en afschrijving	-20	-18	-78	-81	-79	-75	-74
Overige kosten	-28	-17	-21	-21	-21	-21	-21
Totaal toegerekende kosten	-3.990	-4.002	-3.804	-3.812	-4.272	-4.583	-4.837

Opbrengsten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Afvalstoffenheffing	4.003	3.948	3.736	3.661	4.113	4.424	4.678
Overige bijdrage	123	95	75	76	76	76	76
Onttrekking				75	75	75	75
Totaal opbrengsten	4.125	4.043	3.812	3.812	4.265	4.576	4.829
<i>Tariefontwikkeling</i>							
- éénpersoonshuishouden	€ 352,92	€ 347,04	€ 324,00	€ 300,00			
- meerpersoonshuishouden	€ 407,88	€ 398,28	€ 375,00	€ 370,00			
Kosten -/- opbrengsten	136	42	8	0	-7	-7	-7
Verrekening met voorziening	136	42	8	-75	-75	-75	-75
	Dotatie	Dotatie	Dotatie	Onttrekking	Onttrekking	Onttrekking	Onttrekking
Stand 'Egalisatievoorziening Afvalstoffenheffing' per 31 december	326	368	376	301	226	151	76

De 'Egalisatievoorziening afvalstoffenheffing' wordt gebruikt om het tarief van de afvalstoffenheffing te reguleren.

Gezien de hoogte van de voorziening is in de begroting 2017 voorgesteld de komende jaren een onttrekking van € 75.000 ten gunste van de tariefstelling te brengen.

De grafiek hiernaast laat zien dat meer dan 75% van de toegerekende kosten wordt veroorzaakt door de aanneemsom met NV De Meerlanden (inclusief BTW).

Sturingsmogelijkheden raad

Uit voorgaande toelichting blijken diverse sturingsinstrumenten:

- de tariefsdifferentiatie (voorgesteld beleid is verschil van 20% tussen éénpersoon- en meerpersoonshuishouden)
- de kostendekkendheid (huidig beleid is bepaald op 100%)
- de toegerekende kosten (voor huidig beleid, zie overzicht met soort kosten)
- inzet van de egalisatievoorziening (huidig beleid is dat de voorziening niet negatief mag worden)

3.7 Rioolheffing

Algemeen

Het heffen van rioolheffing is mogelijk op basis van artikel 228a van de Gemeentewet. Met de invoering in 2008 van de Wet gemeentelijke watertaken heeft de gemeente naast de zorgplicht voor het afvoeren van huishoudelijk afvalwater en regenwater ook de zorgplicht voor het grondwater. Daarmee is ook de mogelijkheid ontstaan om de kosten die verbonden zijn aan de taken die voortvloeien uit de Wet gemeentelijke watertaken, toe te rekenen aan de rioolheffing.

De wijziging in wetgeving heeft ertoe geleid dat de riolrechten in 2010 vervangen zijn door een rioolheffing.

Elke gemeente is verplicht om een Verbreed Gemeentelijk Riolerings Plan (vGRP) vast te stellen. In een GRP staan onder meer de kosten vermeld die gemaakt worden voor de instandhouding van het gemeentelijke rioolstelsel. In 2018 vindt de actualisatie van het vGRP van Diemen plaats.

Grondslag

Bij de rioolheffing zijn verschillende grondslagen mogelijk, bijvoorbeeld een vast bedrag per perceel of per m³ afgevoerd afvalwater. Ook de WOZ-waarde is volgens jurisprudentie toegestaan als grondslag. De gemeente Diemen kent een rioolheffing met als grondslag een vast bedrag voor het kleinverbruik per perceel en een extra heffing voor het meerverbruik per 10 kubieke meters afvalwater.

Door de verbrede rioolheffing is het niet meer noodzakelijk dat er een riolaansluiting is om rioolheffing te op te leggen. Op basis van jurisprudentie heeft de VNG de modelverordeningen aangepast en komen er nu 4 verschillende mogelijkheden. Naast een modelverordening waarbij het criterium 'direct dan wel indirect op het riool aangesloten zijn' zoals dat nu in Diemen het geval is, is er nu ook de mogelijkheid tot het heffen van rioolheffing per eigendom. Simpel gesteld, wanneer je eigenaar bent van een perceel binnen de gemeente, dan is rioolheffing verschuldigd ongeacht of er sprake is van een directe of indirecte aansluiting. Dit maakt de heffing eenvoudiger en voorkomt discussies over bijvoorbeeld septic tanks etc. en dat in sommige buitengebieden geen rioolheffing kan worden geheven.

Bepaalde percelen, zoals garageboxen, worden uitgesloten van de rioolheffing.

Het college is voornemens bij de vaststelling van de belastingverordeningen 2017 de grondslag voor rioolheffing aan te passen.

Kostendekkendheid

Vanwege het karakter van de afvalstoffenheffing als bestemmingsheffing mag er op deze heffing geen kostendekking groter dan 100% zijn.

Het uitgangspunt in Diemen is de kosten voor rioolheffing voor 100% te dekken door de opbrengst van de rioolheffing.

Toegerekende kosten

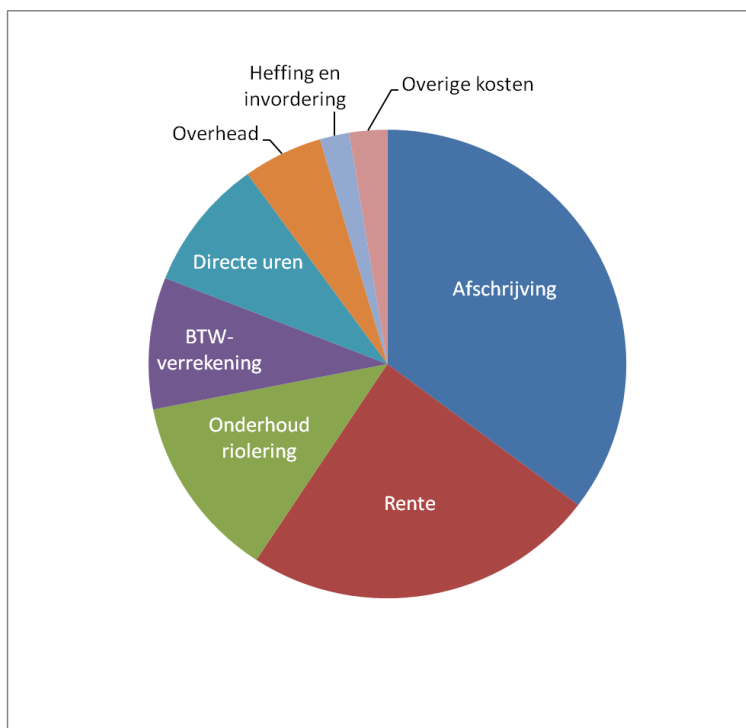
Kosten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Afschrijving	-637	-793	-1.145	-1.164	-1.178	-1.190	-1.308
Rente	-594	-638	-771	-791	-779	-430	-445
Onderhoud riolering	-325	-504	-408	-417	-422	-427	-432
BTW-verrekening	-295	-263	-231	-300	-300	-300	-300
Directe uren	-324	-314	-320	-299	-299	-299	-299
Overhead	-162	-157	-160	-178	-178	-178	-178
Heffing en invordering	-75	-74	-66	-66	-66	-66	-66
Overige kosten	-69	-117	-84	-85	-85	-85	-85
Totaal toegerekende kosten	-2.482	-2.860	-3.186	-3.300	-3.306	-2.975	-3.113

Opbrengsten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Rioolheffing	2.641	2.630	2.647	2.647	2.647	2.647	2.647
Rioolheffing - bedrijven	133	167	167	172	177	182	187
Totaal opbrengsten	2.774	2.797	2.814	2.819	2.824	2.829	2.834
<i>Tariefontwikkeling</i>							
- kleinverbruik	€ 205,56	€ 205,56	€ 205,56	€ 205,56			
- grootverbruik per 10 m3	€ 8,50	€ 8,50	€ 8,50	€ 8,50			
Kosten -/- opbrengsten	292	-63	-371	-481	-482	-146	-279
Verrekening met voorziening	-294	-63	-371	-481	-482	-146	-279
	Onttrekking	Onttrekking	Onttrekking	Onttrekking	Onttrekking	Onttrekking	Onttrekking
Stand 'Egalisatievoorziening riolen' per 31 december	2.702	2.640	2.268	1.788	1.305	1.160	881

Door de hoge stand van de voorziening is de afgelopen jaren het tarief voor rioolheffing gelijk gebleven.

Uit de grafiek blijkt dat het merendeel van de kosten binnen de rioleringszorg voortkomen uit de investeringen (rente en afschrijving). Bij de actualisatie van het rioleringsplan worden de berekeningen herzien.

In het meerjarenoverzicht van de kosten is als gevolg van de vernieuwingen van de BBV een halvering van de rentelasten opgenomen. Deze renteverlaging wordt meegenomen bij de actualisatie van het rioleringsplan.

Sturingsmogelijkheden raad

Eens per vier jaar wordt het 'verbreed gemeentelijk rioleringsplan' (vGRP) geactualiseerd. Het vGRP bevat alle maatregelen die de komende jaren nodig zijn om het afvalwater binnen de gemeente op een adequate wijze te beheren. Tegenover alle kosten wordt ook de opbrengsten gezet. Afwijkingen tussen de kosten en opbrengsten worden verrekend met de voorziening.

In Diemen gaan we uit van een 100% kostendekkend tarief. Wettelijk is bepaald dat een voorziening nooit negatief mag zijn. Het vGRP bevat de indicatieve tariefstelling voor de komende jaren.

In 2018 wordt het geactualiseerde vGRP apart ter besluitvorming aan de raad voorgelegd.

Net als de afvalstoffenheffing is ook de rioolheffing een tijdvakheffing. Dit betekent dat een aanslag afvalstoffenheffing per jaar wordt opgelegd. Indien in de loop van het belastingjaar de belastingplicht wijzigt, wordt de belastingplicht herberekend naar het aantal volle maanden waarvoor de afwijkende belastingplicht geldt.

Voor 2017 bedraagt het voorgestelde tarief voor de rioolheffing € 205,56. Door een aantal variabelen, waaronder het nieuwe vGRP, is nu nog niet duidelijk hoe het tarief zich de komende jaren zal ontwikkelen.

De geraamde opbrengsten, gebaseerd op het tarief voor 2016, vindt u terug in paragraaf 3.6. Kostendekkendheid

Uit de opbrengsten van deze heffing worden de lasten van het rioolstelsel bekostigd. Vanwege het karakter van de rioolheffing als bestemmingsheffing mag er op deze heffing geen kostendekking groter dan 100% zijn. In de paragraaf lokale heffingen bij de meerjarenbegroting 2016-2019 staat een overzicht over het verloop van de egalisatiereserve.

3.8 Leges

Algemeen

De mogelijkheid tot het heffen van leges is geregeld in artikel 229, lid 1, b van de Gemeentewet. De leges vallen onder de categorie rechten. Leges worden geheven voor het door de gemeente verlenen van diensten, zoals het verstrekken van een paspoort of het verlenen van een vergunning. De naam 'leges' komt als zodanig niet voor in de Gemeentewet, in de wet is sprake van rechten voor het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten. Degene die de dienst aanvraagt betaalt ook. De heffingsmaatstaf is afhankelijk van de soort dienst en wordt vermeld in de tarieventabel die bij de legesverordening hoort.

Grondslag

Over het algemeen hebben gemeenten veel vrijheid bij het heffen van rechten. Zo kan bij afwezigheid van nadere wettelijke voorschriften in principe de gemeente zelf een aantal keuzes maken bij de inrichting van de legesverordeningen en bijbehorende tarieventabellen. Te denken valt aan de keuze van de heffingsmaatstaven, de tarieven en de vrijstellingen. Een opsomming van de diensten waarvoor in de legesverordening een vergoeding wordt gevraagd, voert in het kader van deze nota te ver, daarvoor verwijzen wij u naar de legesverordening. De leges verordening is opgebouwd uit drie hoofdstukken (titel):

1. Algemene dienstverlening;
2. Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving;
3. Dienstverlening vallend onder Europese Dienstenrichtlijn.

Grofweg kan gesteld worden dat onder hoofdstuk 1 alle leges met betrekking tot publiekszaken zijn opgenomen en dat hoofdstuk 2 de leges omtrent omgevingsvergunningen vastlegt.

Kostendekkendheid

De wetgever heeft aan de gemeenten overgelaten, welke diensten in één (leges)verordening worden geregeld. Gezien de verscheidenheid in diensten, is het voor de wetgever niet mogelijk geweest daarvoor voorschriften te geven zonder te vervallen in zeer gedetailleerde regelgeving. Daarom heeft de wetgever beseft dat het onmogelijk is om te bepalen dat er per individuele dienstverlening evenwicht moet zijn tussen de geraamde baten en geraamde lasten.

Er kan en mag dus compensatie plaatsvinden tussen de verschillende leges. Het totaal van de kosten en opbrengsten mag niet meer dan kostendekkend zijn, dus niet elk tarief afzonderlijk hoeft kostendekkend te zijn.

In 2014, hebben wij een extern bureau opdracht gegeven de kostendekkendheid van de legesverordening te bepalen. Onderstaand de resultaten:

Kostendekking	2012	2013
Algemene dienstverlening (publiekszaken);	73%	86%
Dienstverlening vallend onder fysieke leefomgeving (omgevingvergunningen)	49%	59%
Dienstverlening vallend onder Europese Dienstenrichtlijn	16%	13%
Kostendekking totale tarieventabel	57%	68%

Lastig bij de berekening van de kostendekkendheid is het grillige verloop van de opbrengsten van omgevingsvergunningen. Dit zorgt voor grote fluctuaties, zowel aan de inkomstenkant als aan de uitgavenkant. Uitgangspunt is dat Diemen € 325.000 uit de algemene middelen beschikbaar stelt voor de uitvoering van de omgevingsvergunningen (€ 425,000 uitgaven voor reguliere taken, en € 100.000 opbrengsten aan leges voor reguliere bouwaanvragen (uitbouwen, dakkapellen enz.).

Het jaarlijkse sado van de kosten en opbrengsten storten we in de 'Reserve Omgevingsvergunningen'. De laatste jaren ontvangen we hogere opbrengsten door incidentele grote bouwprojecten en is meer capaciteit nodig om deze aanvragen af te handelen. Op enig moment zal deze incidentele capaciteitsbehoefte afnemen (en dus ook de meeropbrengsten). Uitgangspunt is de Reserve Omgevingsvergunning in te zetten voor een geleidelijke verwerking in de begroting van deze capaciteitsverandering.

Daarnaast geldt een grote wijziging in de wetgeving. Vanaf 1 januari 2018 treedt de nieuwe 'Omgevingswet' in werking. Door deze wet veranderen de taken voor de gemeente. De gevolgen van de nieuwe Omgevingswet voor de ambtelijke organisatie moeten nog inzichtelijk gemaakt worden. De resultaten van dit onderzoek zijn bepalend voor de hoogte van de 'Reserve Omgevingsvergunning'. Over de gevolgen van de invoering van de nieuwe Omgevingswet wordt u apart geïnformeerd.

Sturingsmogelijkheden raad

Het Rijk stelt een deel van de tarieven vast. Het beleid voor de overige tarieven is een jaarlijks prijsindexering toe te passen.

De kostendekkendheid voor de gehele legesverordening is bepaald op maximaal 100%. Beleid is per saldo € 325.000 van de algemene middelen beschikbaar te stellen voor de structurele uitvoering van de aanvragen omgevingsvergunningen.

Naar aanleiding van het onderzoek over de effecten van de invoering van de nieuwe 'Omgevingswet' de (maximale) hoogte van de 'Bestemmingsreserve Omgevingsvergunning' bepalen.

3.9 Parkeerbelasting

Algemeen

Artikel 225 van de Gemeentewet geeft de gemeente de mogelijkheid in het kader van parkeerregulering over te gaan tot heffen van parkeerbelasting. Voor het parkeren van een voertuig op bepaalde plaatsen en/of tijden kan belasting worden geheven. Uit de wettekst wordt duidelijk dat parkeerbelastingen niet bedoeld zijn als inkomstenbron voor gemeenten, maar ter regulering van het parkeren.

De belasting wordt geheven van degene die een voertuig heeft geparkeerd, degene die de belasting voldoet of wil voldoen, of van de houder van het voertuig. Wanneer het gaat om een parkeervergunning is belastingplichtig degene die de vergunning heeft aangevraagd.

Grondslag

Is afhankelijk of men een vergunning aanvraagt of betaald parkeert.

Toegerekende kosten

Kosten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Uitvoering parkeerbeheer door derden	-112	-162	-201	-214	-230	-204	-230
Afdracht parkeeropbrengsten	-114	-115	-110	-111	-111	-111	-111
Directe uren	-259	-184	-174	-164	-162	-162	-162
Overhead	-129	-92	-87	-98	-97	-97	-97
Onderhoud	-10	-25	-24	-24	-24	-24	-24
Afschrijving	-6	-6	-6	-6	-6	-6	0
Rente	-1	-1	-1	0	0	0	0
Overige kosten	-22	-23	-13	-13	-13	-13	-13
Toevoeging aan reserve		0	-110	0	-197	-2	-203
Totaal toegerekende kosten	-653	-608	-725	-630	-840	-619	-840

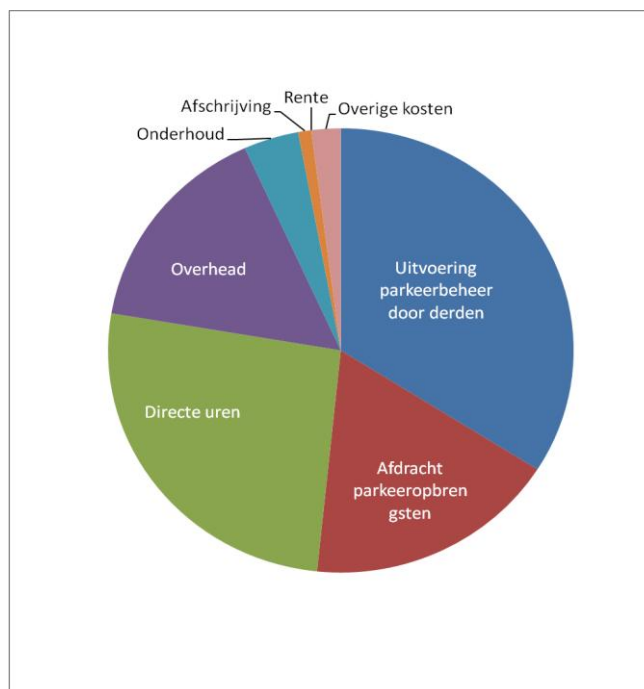
Opbrengsten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Parkeervergunningen en naheffingsaanlagen	417	580	508	271	591	261	591
Belparkeren	0	0	100	118	118	118	118
Parkeerautomaten	0	0	90	97	97	97	97
Bijdrage uitvoering parkeerbeheer	40	0	27	35	35	35	35
Onttrekking uit reserve	0	100	0	110	0	110	0
Totaal opbrengsten	457	680	725	630	840	619	840
<i>Tariefontwikkeling</i>							
Parkeren per uur	€ 1,70	€ 1,70	€ 1,70	€ 1,70			
Parkeervergunning							
- bewoners (2 jaar)	€ 88,50	€ 88,50	€ 96,00	€ 96,00			
- bedrijven (1 jaar)	€ 87,75	€ 87,75	€ 96,00	€ 96,00			

Kosten -/- opbrengsten	-195	72	0	0	0	0	0
------------------------	------	----	---	---	---	---	---

Verrekening met reserve	0	-100	110	-110	197	-108	203
	Onttrekking	Onttrekking	Dotatie	Onttrekking	Dotatie	Onttrekking	Dotatie

Stand 'Reserve Parkeergelden' per 31 december	100	0	110	0	197	89	292
---	-----	---	-----	---	-----	----	-----

De grafiek hiernaast geeft aan dat de toegerekende kosten voornamelijk door de inhuur van het parkeerbeheer en de urenrekening (inclusief overhead) van de eigen gemeentelijk organisatie komen. Dit betreft met name uren van de afdeling Publiekszaken (baliefunctie) en van Ruimtelijke Ontwikkeling (vergunningverlening en coördinatie).

Sturingsmogelijkheden raad

De raad is niet geheel vrij in het bepalen van de betaald parkeertarieven. In de exploitatieovereenkomst met de eigenaar van het winkelcentrum zijn hierover afspraken vastgelegd.

De raad is vrij de tarieven voor de parkeervergunningen te bepalen.

Ook bij het parkeren is sprake van een 100% kostendekkende exploitatie. Het saldo wordt verrekend met de 'Reserve Parkeergelden'.

3.10 Lijkbezorgingsrechten

Algemeen

De lijkbezorgingsrechten kan de gemeente heffen op grond van artikel 229, eerste lid, onder a en b, van de Gemeentewet. Zij worden geheven voor het gebruik van de gemeentelijke begraafplaats of het gemeentelijke crematorium en voor het genot van in verband daarmee door de gemeente verleende diensten.

In september 2009 heeft de gemeenteraad besloten begraafplaats 'Rustoord' aan te kopen. Het beheer en de exploitatie is ondergebracht bij 'De Nieuwe Ooster' te Amsterdam.

Vervolgens is besloten dat jaarlijks € 55.000 beschikbaar wordt gesteld voor de exploitatie. Dit is ook als dusdanig verwerkt in de begroting.

Grondslag

Er worden diverse kosten in rekening gebracht dus de grondslag is ook verschillend. Er worden leges in rekening gebracht voor het begraven, cremieren, het onderhoud en het gebruik van de aula.

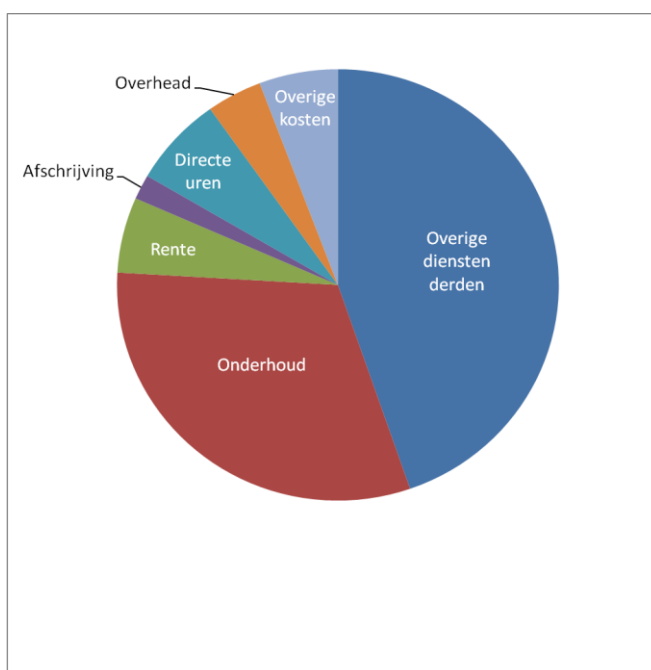
Toegerekende kosten

Kosten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Overige diensten derden	-57	-55	-66	-66	-66	-66	-66
Onderhoud	-61	-90	-88	-46	-46	-46	-46
Rente	-16	-14	-14	-8	-9	-9	-9
Afschrijving	-3	-3	-3	-3	-7	-7	-7
Directe uren	-8	-9	-9	-10	-10	-10	-10
Overhead	-4	-5	-4	-6	-6	-6	-6
Overige kosten	-15	-12	-9	-9	-9	-9	-9
Totaal toegerekende kosten	-165	-188	-192	-148	-153	-153	-153

Opbrengsten	Jaarrekening		Begroting				
	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Vergoeding onderhoud	64	97	64	73	74	74	74
Pachten	21	28	17	17	17	17	17
Huuropbrengsten	10	6	8	6	10	10	10
Legesopbrengsten	2	1	2	2	2	2	2
Overige bijdrage	0	0	0	0	0	0	0
Totaal opbrengsten	98	132	91	98	103	103	103

Kosten -/- opbrengsten	-67	-55	-101	-50	-50	-50	-50
------------------------	-----	-----	------	-----	-----	-----	-----

De grafiek geeft aan dat de meeste kosten door overige diensten derden en onderhoud komen. Onder 'overige diensten derden' worden de uitbestede kosten voor groenvoorziening verstaan, de beheerkosten door "Amsterdam Zuid Oost" en de kosten voor catering tijdens een begrafenis.

Sturingsmogelijkheden raad

Het beleid is jaarlijks een prijsindexering toe te passen.

Op dit moment is er geen 'Egalisatiemogelijkheid'. Voorstel is een 'Reserve Begraven' in te stellen en daarmee jaarlijks het saldo afwijkend van de reeds toegezegde middelen, € 50.000, te verrekenen.

3.11 Overige heffingen

De hiervoor benoemde heffingen heeft Diemen ingezet. Er zijn meer heffingen, onderstaand een overzicht met andere mogelijke heffingen:

- Belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten
- Baatbelasting
- Forensenbelasting
- Bijdrage Bedrijven Investerings Zones

Onderstaand een beknopte toelichting per heffing.

Belastingen op roerende woon- en bedrijfsruimten

Artikel 221 van de Gemeentewet geeft de gemeente de mogelijkheid tot invoering van een belasting over woon- en bedrijfsruimten die niet onroerend zijn. Deze belasting kan worden geheven over roerende woon- en bedrijfsruimten die duurzaam aan een plaats gebonden zijn en dienen voor permanente bewoning of gebruik. Slechts een beperkt aantal gemeenten heeft deze belasting ingevoerd. Net als bij de onroerendezaakbelastingen is bij deze belasting het gebruik van woonruimten ook van heffing uitgesloten. Voor wat betreft de belastingplichtige en de heffingsmaatstaf gelden dezelfde regels als bij de OZB. Als een gemeente deze belasting invoert geldt de eis dat de tarieven gelijk moeten zijn aan die van de OZB. De belasting van roerende woon- en bedrijfsruimten is vooral goed bruikbaar als er significante aantallen woonboten en stacaravans (die als roerende zaak worden geclassificeerd) in de gemeente aanwezig zijn.

Baatbelasting

Artikel 222 van de Gemeentewet geeft de gemeente de mogelijkheid tot het instellen van baatbelasting. De gemeente kan baatbelasting heffen van onroerende zaken die gebaat zijn bij bepaalde gemeentelijke voorzieningen, bijvoorbeeld het aanleggen van riolering, het leggen van bestratingen etc.

Als de gemeente een baatbelasting wil gaan heffen, dan moet vóórdat met de aanleg van de voorziening wordt begonnen een zogeheten bekostigingsbesluit worden genomen. Hierin wordt vastgelegd welk gebied bij de voorziening is gebaat en in welke mate de kosten zullen worden verhaald. In veel gevallen is het moeilijk aan te tonen dat een object bij de betreffende voorziening is gebaat. Ook het bepalen of een voorziening voor baatbelasting in aanmerking komt is niet even makkelijk. Er mag bijvoorbeeld geen sprake zijn van onderhoud. De jurisprudentie rond deze belasting is zeer uitgebreid en het risico op onverbindend verklaring is groot. Daarom wordt er in veel gevallen geprobeerd met de eigenaren van de gebate objecten tot privaatrechtelijke overeenkomsten te komen om de kosten te verhalen.

Forensenbelasting

De heffing van forensenbelasting is geregeld in artikel 223 van de Gemeentewet.

De opbrengst is een algemeen dekkingsmiddel. Door het heffen van forensenbelasting heeft de gemeente de mogelijkheid om de kosten van gemeentelijke voorzieningen om te slaan over personen die niet in de gemeente wonen, maar wel gebruik maken van de voorzieningen.

Forensenbelasting wordt geheven van personen die langdurig in de gemeente verblijven zonder dat ze staan ingeschreven in de gemeentelijke basisadministratie. Deze personen houden voor meer dan 90 dagen van het belastingjaar een gemeubileerde woning voor zich of hun gezin beschikbaar.

Bijdrage Bedrijven Investerings Zones

Na evaluatie van de Experimentenwet BI-zones, waarmee een Bijdrage Bedrijven Investerings Zones (BIZ-bijdrage) geheven kon worden, is de Wet op de bedrijveninvesteringszones ingevoerd per 1 januari 2015. Daarmee is de mogelijkheid tot het instellen van een BIZ-bijdrage structureel geworden.

Met deze BIZ-bijdrage kunnen ondernemers in een bepaalde zone binnen de gemeente, de zogenoemde BI-zone, voor maximaal vijf jaar verplicht worden gesteld een financiële bijdrage

te leveren. Deze bijdrage wordt gebruikt om investeringen in de leefbaarheid, veiligheid, ruimtelijke kwaliteit of economische ontwikkeling van de bedrijveninvesteringzone. De investeringen zijn een aanvulling op diensten die door de gemeente worden uitgevoerd en ze moeten in het verlengde daarvan liggen, het behartigen van een publiek belang in de openbare ruimte.

Bij de uitvoering wordt om doelmatigheidsredenen zoveel mogelijk aangesloten bij de Wet WOZ en de OZB.

3.13 Opbrengst leges en belastingen

Ter indicatie van alle belastingopbrengsten is onderstaand een overzicht opgenomen met de werkelijke en begrote opbrengsten per belastingsoort over de periode 2014 tot en met 2020.

Opbrengsten Bedragen x € 1.000	Rekening 2014	Rekening 2015	Begroting 2016	Begroting 2017	Begroting 2018	Begroting 2019	Begroting 2020
Onroerende zaakbelastingen							
- woningen (eigenaren)	2.577	2.806	2.820	2.970	3.210	3.395	3.580
- niet-woningen (eigenaren)	1.542	1.522	1.534	1.450	1.450	1.550	1.550
- niet-woningen (gebruikers)	1.170	1.120	1.192	1.300	1.300	1.200	1.200
Precariobelasting	580	835	557	650	585	520	455
Reclamebelasting	118	107	148	0	0	0	0
Hondenbelasting	101	98	116	90	90	90	90
Toeristenbelasting	42	15	35	36	76	156	156
Afvalstoffenheffing	4.078	3.948	3.736	3.661	4.113	4.424	4.678
Rioolheffing	2.694	2.812	2.814	2.819	2.824	2.829	2.834
Leges							
- publiekszaken	497	630	573	630	630	630	630
-omgevingsvergunningen	448	1.282	1.367	1.898	1.216	797	797
- overig	109	94	45	45	45	45	45
Parkeerbelasting	357	435	588	387	694	364	695
Lijkbezorgingsrechten	98	132	91	98	103	103	103
Marktgeden	55	46	56	56	56	56	56
Totaal	14.466	15.882	15.672	16.090	16.392	16.159	16.869

3.12 Lokale lastendruk

Het Centrum voor Onderzoek van de Economie van Lagere Overheden (COELO) doet onderzoek naar de lokale lastendruk. Het COELO is een onafhankelijk onderzoeksinstituut verbonden aan de Faculteit der Economische Wetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen. Zij onderzoeken jaarlijks het niveau en ontwikkelingen van de lokale lasten (gemeenten, provincies en waterschappen) en nemen de resultaten hiervan op in de COELO-atlas van de lokale lasten.

De hoogte van de woonlasten verschilt per gemeente. Voor het merendeel worden deze verschillen verklaard door de lokale autonomie en de gemiddelde woningwaarde per gemeente. Zo wordt het voorzieningenniveau dat tegenover de lastendruk niet meegenomen in de vergelijking.

Om een indruk te krijgen wat de lokale lastendruk is, wordt berekend wat de huishoudens aan gemeentelijke heffingen moeten betalen. De lokale lastendruk is afhankelijk van alle belastingen die geheven worden. Jaarlijks worden in de begroting in de paragraaf 'Lokale Heffingen' de effecten van de belastingvoorstellen vertaald naar de situatie van een éénpersoons- en meerpersoonshuishouden. Daarbij wordt ook nog onderscheidt gemaakt tussen een koopwoning en huurwoning.

Bij de landelijke vergelijking worden alleen de tarieven OZB, afvalstoffen- en rioolheffing gebruikt.

4. Heffing en invordering van de lokale heffingen

4.1 Wijze van heffing

Algemeen

In de desbetreffende heffingsverordeningen is vastgelegd op welke wijze een heffing in rekening wordt gebracht. In deze heffingsverordeningen zijn ook de termijnen van betaling vastgelegd.

Op grond van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) en de Gemeentewet zijn de volgende heffingssystemen mogelijk:

- Heffing bij wege van aanslag
- Heffing bij voldoening op aangifte
- Heffing op andere wijze (dan bij wege van aanslag of voldoening op aangifte).

Heffing bij wege van aanslag

Dit is het meest voorkomende heffingssysteem. De hoogte van de belastingschuld wordt aan de belastingplichtige bekend gemaakt door het toezenden of uitreiken van een aanslagbiljet.

In de gemeente Diemen worden onder meer de onroerendezaakbelasting (OZB), afvalstoffenheffing, rioolbelasting en hondenbelasting door middel van een (combi-) aanslagbiljet geheven.

Het initiële (eerste) kohier wordt jaarlijks eind februari verzonden. Zoveel als mogelijk worden de bovengenoemde heffingen betreffende een belastingplichtige op één biljet opgenomen.

Ook wordt, indien van toepassing, de WOZ-beschikking op het biljet vermeld.

In de loop van het jaar kunnen zich wijzigingen voordoen in de belastingplicht. Hierbij kan gedacht worden aan verhuizingen of mutaties in het aantal personen binnen een huishouding. Daarom worden gedurende het jaar meerdere kohieren gedraaid.

Ook een aantal rechten (bijvoorbeeld de leges omgevingsvergunning of de begrafenisrechten) worden door middel van een aanslagbiljet geheven.

Heffing bij voldoening op aangifte

Bij dit heffingssysteem stelt de belastingplichtige zelf de belastingschuld vast. Dit systeem wordt bijvoorbeeld gebruikt bij de hondenbelasting en de parkeerbelasting. Middels de website of bij de balie geven burgers aan dat ze een hond in bezit hebben. Automobilisten geven bij de parkeerautomaat aan dat ze parkeren.

Heffing op andere wijze

Heffing op andere wijze is binnen het belastinggebied een relatief vormvrij systeem. De wet geeft geen inhoudelijke beschrijving en de term is eigenlijk een verzamelnaam voor verschillende eenvoudige vormen van heffing. Dit heffingssysteem wordt, in de gemeente Diemen, vooral gebruikt bij leges en rechten, zoals uittreksels uit het bevolkingsregister, paspoorten en rijbewijzen. Het te betalen bedrag wordt mondeling of door toezending of uitreiking van een schriftelijke kennisgeving aan de belastingschuldige bekendgemaakt. Vaak worden de leges of rechten direct betaald, bijvoorbeeld bij het afgeven van een identiteitskaart.

4.2 Betaling van een aanslag

De termijnen van betaling zijn vastgelegd in de diverse heffingsverordeningen. Voor de OZB, afvalstoffenheffing, reinigingsrechten en rioolheffing (de heffingen die over het algemeen samen op een verzamelaanslag komen) zijn de betaaltermijnen gelijk.

De belastingschuldige kan op twee manieren betalen:

1. Door het aanslagbedrag over te maken naar het rekeningnummer van de gemeente in twee termijnen. De eerste termijn vervalt op de laatste dag van de maand volgende op die van de dagtekening van de aanslag. De tweede termijn vervalt twee maanden later. Een aanslag met dagtekening 31 januari moet dus betaald worden op 28 februari en de laatste op 30 april.
2. Door deelname aan automatische incasso. Aanslagbedragen tussen € 50 en € 3.500 kunnen via automatische incasso betaald worden. De aanslag wordt dan in negen gelijke termijnen maandelijks geïncasseerd beginnende de laatste dag van de maand volgende op die van de dagtekening.

Voor de automatische incasso is een incassoreglement opgesteld, waarin de regels zijn opgenomen waaraan een belastingplichtige/schuldige moet voldoen om zijn gemeentelijke heffingen automatisch te kunnen laten incasseren. Belangrijke regels zijn onder meer het minimumbedrag (€ 50) en maximumbedrag (€ 3.500) waaraan een (verzamel)aanslagbedrag moet voldoen, en beëindiging van de deelname als de incasso gedurende twee termijnen van het lopende belastingjaar niet is geslaagd. Als een rekening geblokkeerd blijkt voor automatische incasso wordt deze direct beëindigd. Deze regels zijn opgenomen uit efficiencyoverwegingen en om rentederving te voorkomen.

4.3 (Dwang) invordering

Wanneer een belastingschuldige zijn aanslag(en) niet of niet volledig betaalt, kan de invorderingsambtenaar betaling afdwingen op grond van de Invorderingswet (IW). Indien een aanslag niet betaald wordt, wordt er hiervoor een aanmaning verzonden. Als de aard of omvang van de belastingschuld dan wel het betalingsgedrag van de belastingschuldige daartoe aanleiding geven, dan kan het ook zijn dat er in sommige gevallen eerst een kosteloze herinnering worden verstuurd en daarna pas een aanmaning. De aanmaningskosten zijn (afhankelijk van het aanslagbedrag) minimaal € 7,00 en maximaal € 15,00.

Als ook na het verzenden van de aanmaning geen betaling plaats vindt, wordt er een dwangbevel per post verstuurd door de invorderingsambtenaar. Wordt er vervolgens nog niet betaald, dan wordt er een politiebriev verstuurd (dit is een laatste waarschuwing). Wordt er dan nog niet betaald, dan wordt de zaak overgedragen aan de deurwaarder. Belastingen vallen onder het recht van parate executie. Dit houdt in dat er geen tussenkomst van de rechter nodig is om de hoogte van de vordering vast te stellen. De deurwaarder kan zo nodig direct invorderingsmaatregelen treffen zoals beslag, loonvordering e.d. om de vordering betaald te krijgen.

Het betekenen van de dwangbevelen door de deurwaarder wordt uitgevoerd door een externe partij, te weten Invoned, uiteraard onder verantwoordelijkheid en regie van de gemeente.

De belastingschuldige moet na het betekenen van het dwangbevel het verschuldigde bedrag, inclusief dwangbevelkosten, binnen twee dagen betalen. Een dwangbevel kost minimaal € 39,00.

Indien er ook na een dwangbevel niet wordt betaald, kan er beslag worden gelegd op salaris of uitkering. Ook kan er beslag worden gelegd op roerende of onroerende zaken.

4.4 Betalingsregeling / uitstel van betaling

Als een belastingschuldige de aanslag niet op tijd kan betalen, kan hij verzoeken om een betalingsregeling of om uitstel van betaling.

De aanvrager moet de reden aangeven en eventueel financiële gegevens overleggen.

Algemeen uitgangspunt van de gemeente Diemen is dat de regeling of het uitstel moet zijn afgerond voordat de aanslagen van het volgend jaar worden opgelegd.

4.5 Oninbaar verklaren

Indien bij de invordering blijkt dat er voor de belastingschuld uiteindelijk geen verhaalmogelijkheden zijn, wordt de vordering oninbaar verklaard. Hiertoe wordt een advies ter goedkeuring aan het college voorgelegd.

Dit besluit wordt niet aan de belastingschuldige medegedeeld. Ook kan hij aan deze administratieve handeling geen rechten ontlennen. Reden hiervoor is dat bij gewijzigde omstandigheden de invorderingsactiviteiten weer kunnen worden opgepakt.

Vijf jaar na de laatste invorderingspoging van de deurwaarder vervalt de mogelijkheid tot invordering.

4.6 Kwijtschelding

Op grond van de Invorderingswet is het mogelijk om gehele of gedeeltelijke kwijtschelding te verlenen aan de belastingschuldige die niet in staat is, anders dan met buitengewoon bezwaar, een belastingaanslag geheel of gedeeltelijk te betalen.

Niet voor alle heffingen is kwijtschelding mogelijk. Voor de leges, met uitzondering van de leges voor een identiteitskaart, is geen kwijtschelding mogelijk. In Diemen is het alleen mogelijk voor de afvalstoffenheffing en de hondenbelasting een verzoek om kwijtschelding in te dienen.

Kwijtschelding dient volgens de wet te worden verleend op verzoek. Om de administratieve lasten voor zowel de burger als de gemeente te verlagen wordt sinds 2010 aan de indiener van een handmatig verzoek eenmalig toestemming gevraagd om zijn gegevens jaarlijks te toetsen middels de geautomatiseerde kwijtscheldingstoets van het Inlichtingenbureau. Het Inlichtingenbureau wijst niemand af, maar toetst wie in aanmerking komt voor kwijtschelding. Ongeveer de helft van het aantal verzoeken om kwijtschelding kan op deze manier worden toegekend. In alle andere gevallen kunnen mensen altijd zelf een aanvraag voor kwijtschelding doen bij de gemeente.

Geen verdere invorderingsmaatregelen

De terminologie “geen verdere invorderingsmaatregelen” wordt gebruikt voor die situaties waarin een schuldenaar niet voor kwijtschelding in aanmerking komt, maar de ontvanger voortzetting van de invordering niet gewenst vindt. Het verzoek om kwijtschelding wordt dan afgewezen, maar in de beschikking wordt opgenomen in hoeverre geen invorderingsmaatregelen meer getroffen zullen worden. Het zonder voorwaarden bij beschikking mededelen dat geen invorderingsmaatregelen meer zullen worden genomen, heeft materieel dezelfde gevolgen als het verlenen van kwijtschelding.

Toezeggingen tot het niet nemen van verdere invorderingsmaatregelen worden slechts incidenteel – en ingegeven door specifieke situaties – gedaan. Bij kwijtschelding van de schuld voor hetzelfde bedrag als het kwijtgescholden bedrag gaat de schuld onherroepelijk teniet, maar heeft het niet treffen van invorderingsmaatregelen materieel bijna hetzelfde gevolg. Juridisch zijn er echter twee belangrijke verschillen:

1. de schuld blijft bij ‘geen verdere invorderingsmaatregelen worden getroffen’ bestaan
2. een toezegging zoals ‘geen verdere invorderingsmaatregelen treffen’ is herroepelijk.

Door belastingschuldige of een derde gedane betalingen op een schuld waarvoor het besluit ‘geen verdere invorderingsmaatregelen’ is genomen, zijn dan ook niet onverplicht en kunnen om die reden dus niet worden teruggevorderd. Deze maatregel is de laatste jaren niet meer toegepast in de gemeente Diemen.